

LE GEN DA

EUFORIA
2/18

SISÄLLYSLUETTELO

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Sikariporras

EUFORIA

- 5 Kritiikki – Maija Sirkjärven *Barbara ja muita hurrikaaneja*
- 6 Teeman hallituksen esittely
- 12 Esittelyssä Teeman tuutorit
- 18 Proosa ja lyriikka

LOPUKSI

- 22 Euforialista
- 24 Aatos

Tampereen yliopiston
kirjallisuudenopiskelijoiden
ainejärjestölehti

Legenda

Legenda on sitoutumaton
ainejärjestölehti, joka ilmestyy
neljä kertaa vuodessa.

www.uta.fi/jarjestot/teema

Painopaikka:
TAMPEREEN YLIOPISTOPAINO OY
JUVENES PRINT
Tampereen Tietotalo
Naulakatu 2, 33100 Tampere

PÄÄTOIMITTAJA
Elsa Hyvärinen

KIRJOITTAJAT
Sisältövastaava: Tiia Ketola
Elsa Hyvärinen
Tatu Pajula
Tuire Lahtinen
Aappo Jutila
Samu Kuoppa

ULKOASU
Oikoluku: Jenna Niskakangas ja Tatu Pajula
Kuvitusvastaava: Roosa-Maria Kauppila
Taitto: Anni Saali
Aatos: Tuire Lahtinen

PÄÄKIRJOITUS

ELSA HYVÄRINEN

Kesän lähestyessä ja auringon paistaessa alkaa piristyä itsekin, kuten myös Legendan aiheet, maailmanlopusta on noustu euforiaan. Mielen täyttää kesäloma (haaveet) ja kirjat joita lukea rannalla, mökillä vietetyt viikonloput ja mukaan raahattu säkillinen kirjoja, joita ei tietenkään parissa päivässä kerkeä lukemaan, mutta pitää olla vaihtoehtoja jos ei haluakaan lukea mitään syvällistä klassikkoa vaan hömppää, tai jos rikoksien ratkomiskiemurat houkuttaa enemmän kuin fantasiaa ja aina välillä tekee mieli lukea Harry Potteria kymmenettä kertaa niin onhan sekin otettava mukaan, tosin mikä osa niistä on paras ehkä varminta ottaa muutama vaihtoehto ettei sitten harmita kun tekisi mieli lukea sitä puoliveristä prinssiä ja mukana on vain azkabanin vanki ja tietysti pitää olla mukana myös kirja jota uskaltaa lukea yöllä muiden nukkuessa kun ei halua pelätä sarjamurhaajan tulevan ikkunan taakse ja matkalla pitää olla jotain missä on helppo pysyä mukana vaikka kanssamatkaajat yrittäisivätkin jonkinlaista keskustelua viritellä kanssasi. Nuo kanssamatkustajat eivät ikinä ymmärrä miksi se hervoton kassillinen kirjoja on otettava mukaan, vaikka kuinka yrittäisit selittää, ettei lukufiilis ole aina sama, ei voi lukea sotaa ja rauhaa sillä hetkellä kun haluaa lukea runoja. Mikään ei voita hyvien kirjojen keskelle linnoittautumisen tuottamaa euforiaa, ja linnaa nyt ei vaan yhdestä kirjasta rakenneta!

Koska tämä on kevään viimeinen Legenda niin tervehdys ja onnittelut uusille fukseille! Legenda on kirjallisuustieteen opiskelijoiden ainejärjestölehti, jossa julkaistaan teemalaisten omia tekstejä kuten runoja ja novelleja sekä kirjallisuuskritiikkiä. Jokaisella numerolla on oma aiheensa, johon teksti mielellään liittyy, vaikka vain hyvin löyhästikin. Toivottavasti koette suurta euforiaa päästessänne opiskelemaan kirjallisuustiedettä Tampereelle, vaikei se Tylypahka olekaan niin kyllä täällä silti viihtyy!

Jaa eka vuosi yliopistossa onkin kohta ohi. Mihin katosivatkaan alkusyksyn krapulalta tuoksuvat aamuluennot ja kaikki muu hauskuus, kuten opiskelijabileiden karaokelavan valloittaminen ja aamuseitsemältä rasvaisen hampurilaisen tuomin voimin kotiin hoippuminen? Onneksi nuo kaikki voi kokea ensi syksynä uudestaan, tuutorina. Varautukaa fuksit (te uudet opiskelijat, jotka toivottavasti saatte tämän lehden käsiinne).

No ei. Aika moni muukin asia yliopistossa on hauskaa, hauskempaakin kun nuo. Tarkemmin pohdittuna voisi sanoa, että hauskuuden sijasta monet asiat tuovat enemmän onnea. Priorisoisin onnen hauskuuden edelle, toki hauskuutta mihinkään kadottamatta. Millaiset asiat? Itsetunnon kohoaminen, kun tajuat opiskelevasi oikeaa alaa ja nakuttelet hymyssä suin kärkipään arvosanoja tenteistä. Oman kaveriporukan löytäminen, joiden seurassa viettää aikaa keskustellen 1800-luvun ranskalaisesta kirjallisuudesta (joka kerta unohtaen Hugon) tai vaikka Roskan ja Doriksen tanssilattioiden neliöpinta-alan merkityksestä illanvieton mielekkyydelle. Onnea tuo myös oman itsensä löytäminen, tavalla tai toisella. Ja uusi asunto, jonka katolta katsella ilmaiseksi jalkapalloa. Onnea tuo myös hallituksen puheenjohtaja, joka kantaa ulkomailta sinulle pullollisen lempijuomaasi (Almdudler, hurraa!) Sekä se, kun korkea-arvoisempi yliopistoihminen kutsuu sinua Moodle-alueella veljeksi.

Ensimmäinen vuosi yliopistolla lähenee siis loppuaan ja ensimmäiset askeleet kohti akateemista nerokkuutta on otettu, tällä hetkellä liikutaan lähinnä satunnaisen brassailun tasolla, joka taitaa olla yliopisto-opiskelijoiden joukossa ilmiönä melkoisen, noh, banaali (kts. ”Mikko Turunen ja lempisanat”). Vuosia on, onneksi, vielä jäljellä. Vähintään neljä, mahdollisesti kymmeniä. Katsotaan, mihin tässä päädytään. Näitä sikariportaita en tosin toivottavasti enää viiden vuoden päästä ole kirjoittelemassa. Se ei varmaan haittaa teistä ketään.

Kaikille Teeman jäsenille haluaisin tässä kohtaa sanoa tämän: Kiitos kuluneesta vuodesta te tutuiksi tulleet ja tuntemattomat! On ollut ilo ja kunnia liittyä joukkoonne, toivotetaan syksyllä seuraavat kirjallisuudenopiskelijat yhtä innokkaasti mukaan yhteisöön.

SAMU, Teeman tuutori- ja kv-vastaava

SIKARIPORRAS

Maija Sirkjärven *Barbara ja muita hurrikaaneja* – hurmeista hurmosta

Novellikokoelma *Barbara ja muita hurrikaaneja* (Teos, 2018) on Maija Sirkjärven esikoisteos. Teoksen novellit yhdistävät kauhun, yllättävän väkivallan ja arkiset ympäristöt Stephen Kingin tapaan. Näennäisesti turvalliset tilanteet kääntyvät Sirkjärven tekstissä ahdistaviksi, pelottaviksi ja hengenvaarallisiksi: mökkiretriitti muuttuu pahan hengen poismanaukseksi, maalaispitäjässä järjestettävä huutokauppa ihmiskaupaksi ja naapurien tarkkailu joukkomurhaksi. Lukija oppii ennakoimaan ikäviä asioita teoksen novelleista; lopussa käy usein ikävästi.

Monet novelleista luovat ahdistavaa tunnelmaa, joka purkautuu väkivallan tai muun epämiellyttävän avulla avoimeksi lopuksi. Etenkin teoksen toinen novelli, osuvasti nimetty ”Ullan ja Banskun tuho”, päättyy niin realistiseen tappokohtaukseen, että sitä on vaikea lukea ilman inhoa. Teksti tulee hyvin lähelle lukijaa epämiellyttävyydellään. Sirkjärvi kirjoittaa väkivallasta karusti ja kiertelemättä, eli totuudellisesti. Lukijan kavahtaminen kertoo kohtausten todellisuudesta ja onnistuneesta tekstistä.

Barbara ja muita hurrikaaneja on myös kielellisesti omaperäinen. Siinä on paljon vertauksia ja metaforia, joita en ole muualla kirjallisuudessa lukenut. Vertauksilla innoittelua kuvaa hyvin esimerkiksi tämä virke (B, 55): ”Hän jäi katselemaan poikia, jotka juoksivat kentällä vapaina kuin tuli: heitä ei voinut lakata tuijottamasta.” Useasti käytetty vertaus vapaana kuin tuuli muuntuu teoksessa tuleksi. Kekseliäävät vertaukset luovat tekstiin omaa ääntä.

Välillä metaforilla leikitellään liiaksi ja tekstin metaforat tuntuvat omaperäisten vertausten kokoelmalta ilman syvempää tekstuaalista tarkoitusta. Mutta kun vertauksia istutetaan tekstiin maltillisemmalla tahdilla, ne saavat aikaan tarkkanäköistä tekstiä. Monet arkiset tilanteet ja ihmisten käyttäytyminen näyttäytyvät Sirkjärven novelleissa vinoutuneina ja virkistävinä. Uuden näkökulman löytyminen on hieno saavutus taiteenlajissa, joka on kuitenkin kuvannut ihmisten arkea jo aika kauan.

Teoksen novellit alkavat ja loppuvat hienosti ilman suurempia selityksiä tapahtuneista tai tapahtuvista asioista. Ne ovat olemassa oman hetkensä omassa todellisuudessaan ja liukenevat sitten jättäen tilalleen häiritsevän ja ankean tunnelman. Selittelemätön tunnelma sopii novelleille hyvin. Kauheita asioita tapahtuu kuin luonnostaan. Lukija saattaa ajatella kuin ”Ullan ja Banskun tuhon” Bansku (B, 53): ”Tähän on jokin järkevä syy, hän ajatteli ja vei kädet korvilleen.” Mutta lukijan kokemia kauheuksia ei juuri perustella. Väkipalta tapahtuu sattumalta ja ilman syyttä antaen novelleille yhdistävän teeman väkivallan eläimellisestä satunnaisuudesta ja järjettömyydestä.

TEEMAN HALLITUKSEN ESITTELY

1. Kuka olet ja mikä on roolisi Teeman hallituksessa?
2. Selviytymisvinkkisi yliopistoarkeen?
3. Mikä kirja olisit?

1. Olen Pinja, Teeman puheenjohtaja.

2. Asiat eivät todellisuudessa ole niin huonosti kuin miltä ne aluksi näyttävät. Kahvin, viinin ja hyvien tyyppien avulla on monet aamun pikikutuntien epätoivoiset introspektiot muuttuneet helpotukseksi. Kun on kysyttävää, kysy keltä vaan (esimerkiksi meiltä hallituslaisilta) – joku osaa ainakin ohjata kysymyksen oikealle henkilölle!

3. Tähänhän nyt voisi vastata mitä tahansa maailmaasyleilevän mahtipontista, mutta koska en tunne identifioituvani suuriin amerikkalaisiin romaaneihin tai esimerkiksi *Raamattuun*, vastaan Jakob Martin Stridin *Jättipäärynä joka kasvoi talon kokoiseksi* -lastenkirjan. En toki ole lukenut kirjaa, mutta kirjan nimi kuulostaa huippuhauskalta. Lisäksi, eilen Tamyn PJ-miitissä keskusteltiin siitä, mikä hedelmä kuvaa hyvin senhetkisiä tuntemuksia. Pääkopan sisältö tuntui kaksitoistatuntisen päivän jälkeen semiohuelta ja olin nälissäni syönytkin liikaa, joten koin itseni päärynäksi.

1. Olen Tuula Siira, Teeman varapuheenjohtaja ja ympäristövastaava.

2. Kannattaa valita rohkeasti itseä inspiroivia sivuaineita ja kursseja, vaikkei näkisi niissä selvää ”hyötyä” työllistymisen kannalta. Yliopiston laajasta kurssivalikoimasta kannattaa ottaa ilo irti ja sivistää itseään pelkän sivistämisen takia. Itselleni tärkeä selviytymiskeino yliopistolla on myös opiskelutovereiden tarjoama vertaistuki. Välillä on hyvä pitää keskellä päivää parin tunnin lounastauko ja saada deadlineahdistusten yli kantavaa tsemppausta.

3. Kamalan vaikea kysymys! Vaikken ikinä kykenisi Liv Strömquistin hulvattomaan huumoriin, vastaan silti *Kielletty hedelmä*, koska paasaan niin usein feminismistä ja pillun kulttuurihistoriasta.

1. Olen Magdaleena, viidennen vuoden opiskelija joka sihteröi ja vastaa Teeman puolesta ainejärjestötilasta eli LTL-luolasta.
2. Tee mitä haluat. Oikeasti. Tee just sitä mitä sä teet. Hyvin menee! Jes.
3. Kovakantinen.

1. Olen Laura, toisen vuoden kirjallisuuden opiskelija ja Teeman rahis.
2. Älä ajattele liian itsepintaisesti yliopistoa tai siihen liittyviä huolia (jos niitä on). Jaa aikasi tasapuolisesti töittesi ja harrastuksiesi kesken. Jätä kalenteriin tyhjää tilaa.
3. Olisin aina kirja, jonka olen kaikkein viimeisimmäksi lukenut.

1. Anna Haavisto, Teeman koulutuspoliittinen vastaava.
2. Kahvi, ehdottomasti.
3. Olisin Frendeihin liittyvä tietokirja, esimerkiksi ”100+1 faktaa Frendeistä” tai ”Kuinka selvittää Rossin ja Rachelin tauosta?”

1. Hei! Olen Joel, Teeman sopo-vastaava. Järkkäilen muun muassa Teeman verenluovutuskampanjoita Kopula ry:n kanssa, ja infoilen myös esimerkiksi hyvinvointijutuista ja Kelan uusista aivoituksista tukien suhteen.
2. Työ ja tauko, pidä tasapaino. Kysymällä selviää monesta mysteeristä. Pala kerrallaan murentuu suurikin työ- ja informaatiokokonaisuus.
3. Varmaankin Harry Potterista tuttu Hirviökirja Hirviöistä. Silloin voisin kuljeskella mieleni mukaan, vaikka olisinkin kirja ja säikäytellä lukijoitani. (Toivottavasti tässä nyt kysyttiin mikä kirja mieluiten olisin, eikä mikä kirja minua eniten kuvaisi.)

1. Olen Silja, toinen Teeman tapahtumavastaavista. Tehtävänäni on järjestää mukavia tapahtumia, joissa jokainen viihtyy.
2. Aikatauluttaminen. Kaikkea ei kannata yrittää saada kertarykäisyllä valmiiksi, usein työskentely kannattaa jakaa pienempiin osiin. Myös selkeää vapaa-aikaa on tärkeä viettää.
3. *Iltaisin, kun veneet tulevat kotiin.*

1. Oon Roosa ja toimin Teeman toisena tapahtumavastaavana
2. Yliopistossa selviää aikatauluttamisella ja kahvilla
3. Jos olisin kirja, olisin Leena Krohnin *Pereat mundus*

1. Olen Henna, kolmannen vuoden opiskelija. Tänä vuonna toimin toisena kirjallisuuskahvivastaavana.
2. Arjesta selviää, kun aikatauluttaa opiskelut hyvin ja jättää tilaa myös hurvittelulle.
3. Huolella valitun nettitestin mukaan olen Lewis Carrollin *Liisa Ihmemaassa*.

1. Olen Jenna, Teeman työelämä-, yhteistyö- ja narikkavastaava.
2. Taakan jakaminen kurssikaverin kanssa - kaikki tässä samassa veneessä ollaan. Lisäksi suosittelen irtiottoa arjesta tasaisin väliajoin.
3. Ehdottomasti *Särmä*.

1. Heippa! Mie oon Riina Tanskanen, kovaa vauhtia tamperelaistuva ensimmäisen vuoden kirjallisuuden opiskelija Imatralta. Fuksivuoden aikana pyrin kokeilemaan mahdollisimman paljon kaikkea erilaista opiskelijavaihtamisen saralta: Teeman hallituksessa olen yhteistyö- ja kirjallisuuskahvi vastaava, minkä lisäksi edustan Teemaa Vico ry:n hallituksessa ja VIMO-työryhmässä.
2. Muuttakaa rohkeasti suuntaa, jos alkaa kalvaa tunne ettei nykyinen olekaan se oma juttu.
3. Freud: *Johdatus narsismiin ja muita esseitä*

1. Olen Elsa, neljännen vuoden kirjallisuustieteen opiskelija ja Teeman liikunta-, netti- ja tiedotusvastaava sekä Legendan päätoimittaja.
2. Kofeiini (Café Campuksella paras latte!) ja iso lauku, jolla voi kuljettaa puolta kirjastoa mukanaan.
3. Olisin kaikkien näin-käytät-aikasi-tehokkaasti -oppaiden kootut huonot esimerkit, jotka ovat imeneet itseensä maksimiannoksen kahvia ja suklaanpaloja.

1. Nimi on Samu Kuoppa, rooli tuutori- ja kv-vastaava. Lähes paljasjalkainen tamperelainen, jolla ensimmäinen vuosi kirjallisuustieteen opintoja takana, siinä samalla on tullut haettua omaa suuntaa erinäisiltä valinnaisilta kursseilta. On tainnut löytyäkin jo.
2. Opiskeluvuodet, elämän parhaat vuodet. Nauttikaa ja kokeilkaa. Älkää unohtako elämää yliopiston ulkopuolella.
3. Joycen koko tuotanto: kiinnostava, moniulotteinen ja hämmentävä. Ja täynnä erinäisiä intertekstuaalisia viittauksia.

1. Moi mä oon Janna, ja toimin halituksessa toisena tuurovastaavana tänä syksynä! Vastuualueisiin lukeutuvat ensin keväällä tuutortiimin kasaaminen ja sen kanssa fuksisyksyn suunnittelu ja työstäminen, ja syksyllä sitten suunnittelun toteutus käytännössä.
2. Yliopistoarjesta selviää olemalla kuulolla asioista ja jättämällä liian stressailun taakse. Alussa kaikki voi tuntua sekavalta, mutta ajan kanssa arki tulee tutuksi. Kannattaa muistaa, että kaikki muutkin on aluksi yliopistoarjen kanssa hukassa, ja kaikki siihen ovat mukana silti päässeet!
3. Kirjana lähimpänä minua toimii ehkä *Mustesydän* -trilogia, tykkään kirjoitella ja koittaa herättää arjessakin pienen palan tarinaa eloon.

ESITTELYSSÄ TEEMAN TUUTORIT

Kysymykset:

1. Kuka olet ja mikä on roolisi Teeman hallituksessa?
2. Selviytymisvinkkisi yliopistoarkeen?
3. Mikä kirja olisit?

1. Nimi on Samu Kuoppa, rooli tuutori- ja kv-vastaava. Lähes paljasjalkainen tamperelainen, jolla ensimmäinen vuosi kirjallisuustieteen opintoja takana, siinä samalla on tullut haettua omaa suuntaa erinäisiltä valinnaisilta kursseilta. On tainnut löytyäkin jo.

2. Opiskeluvuodet, elämän parhaat vuodet. Nauttikaa ja kokeilkaa. Älkää unohtako elämää yliopiston ulkopuolella.

3. Joycen koko tuotanto: kiinnostava, moniulotteinen ja hämmästyttävä. Ja täynnä erinäisiä intertekstuaalisia viittauksia.

1. Moi mä oon Janna, ja toimin toisena tuu-rovastaavana tänä syksynä! Ensimmäinen vuosi kirjallisuustieteitä alkaa olla takana, ja siinä sivussa on tullut opiskeltua myös suomen kieltä. Suuri suunnitelma hamassa tulevaisuudessa olisikin valmistua aikän opeksi.

2. Yliopistoarjesta selviää olemalla kuulolla asioista ja jättämällä liian stressailun taakse. Alussa kaikki voi tuntua sekavalta, mutta ajan kanssa arki tulee tutuksi. Kannattaa muistaa, että kaikki muutkin on aluksi yliopisto arjen kanssa hukassa, ja kaikki siihen ovat mukaan silti päässeet!

3. Kirjana lähimpänä minua toimii ehkä *Mustesydän*-trilogia, tykkään kirjoitella ja koittaa herättää arjessakin pienen palan tarinaa eloon.

1. Call me Sakri. Ensimmäisen vuoden kirjallisuustieteen opiskelija. 21 vuotta. 189 cm. Moi!
2. ÄLÄ jätä hommia viimeiselle illalle. MUISTA suunnitella ja valmistella etukäteen, koska se minimoi stressiä. NUKU tarpeeksi ja koeta syödä terveellisesti. Eli toisin sanoen: tee aivan päinvastoin kuin minä.
3. Ääni ja vimma, koska olen täynnä molempia.

1. Moikka! Olen Vilma, syksyllä tokaa vuotta aloitteleva kirjallisuuden opiskelija, joka tietää tulevaisuudestaan aika vähän paitsi että kirjallisuutta se sisältää - ja sehän on ihan pätevä suunnitelma tässä vaiheessa! Olen vannoutunut junamatkailija, koska reissaan joka viikonloppu vanhaan kotikaupunkiin Poriin, mutta Tamperekin on kyllä mahtava paikka ja paras opiskelukaupunki hands down!
2. Klassinen vinkki: vaikka kahvia tulee juotua niin kavereiden kanssa iltapäivää viettäessä kuin luennoilla nuokkuessa, muistakaa juoda myös vettä nestetasapainon ylläpitämiseksi!
3. Vain yhtä kuvaavaa kirjaa on mahdoton valita, joten päädyin sekalaiseen valikoimaan: *Ylpeyden ja ennakkoluulon* idealismiltaan romanttinen, mutta sosiaalisia rakenteita ja ihmissuhteita painottava tunnelma tuntuu tutulta, Carlos Ruiz Zafónin *Tuulen varjossa* minuun vetoaa arkeen tihkuva taianomaisuus ja henkilöhahmoista omakseni tunnen *Kuin surmaisi satakielen* Atticus Finchin.

1. Moro! Mie oon Joel, ja opiskelen pääasiallisen kirjallisuustieteilyn lisäksi muun muassa filosofiaa, journalistiikkaa ja informaatiotutkimusta. Minkälainen soppa niistä syntyy, sitä en tiedä.

2. Työ ja tauko on hyvää pitää tasapainossa, kysymällä selviävät useimmat yliopistomysteerit ja peruskäytännöt tulevat kyllä ajan kanssa tutuksi. Alussa informaation määrä voi tuntua mahdottomalta vuorelta, mutta loppujen lopuksi sen valloittaa nopeasti.

3. Varmaankin Harry Potterista tuttu Hirviökirja Hirviöistä. Silloin voisin kuljeskella mieleni mukaan, vaikka olisinkin kirja ja säikäytellä lukijoitani. (Toivottavasti tässä nyt kysyttiin mikä kirja mieluiten olisin, eikä mikä kirja minua eniten kuvaisi.)

1. Valtteri, Vade, Valtsu, Vlade, Vladimir, Doctor V, Roger Wade. Filmihullu, joka päätti lähteä Vantaalta Tampereelle ja kappas vain, löysi kotinsa taiteiden parista.

2. Ota iisisti ja muista, että ihmiset etenevät eri tahtia ja itselleen vain se oma on tärkeä. On hyvä muistaa välillä päästää kokonaan irti kouluhommista ja lähteä käymään vaikka kahvilla. Kannattaa kuitenkin hoitaa hommat niin, että on varaa huonoina päivinä jättää ne vähän kesken ja käydä vaikka ajoissa nukkumaan.

3. Voi että... Ehkäpä Malraux'n *Sielujen kapi-na*; en ole täysin varma parhaasta tulevaisuudesta, liian inhimillinen uskomaan liiaksi todellisuuteen; toisaalta aina valmis näkemään sen. Voi olla, että taidan kuitenkin olla astetta koomisempi tapaus, ehkä joku Tšehovin näytelmistä...

1. Heippa! Mie oon Riina Tanskanen, kovaa vauhtia tamperelaistuva kirjallisuuden opiskelija Imatralta. Aloitin opintoni syksyllä 2017, ja vuoden aikana olen pyrkinyt kokeilemaan mahdollisimman paljon kaikkea erilaista niin valinnaisaineiden kuin opiskelijavaikuttamisenkin saralta.
2. Pyydä apua rohkeasti! Yliopisto tuo mukanaan äärettömän paljon uusia asioita ja elämä voi muuttua niiden myötä todella nopeasti - eikä se ole yhtään typerää ettei kaikkea tiedä valmiiksi. Myö ollaan täällä sitä varten, että vastaillaan niihin kysymyksiin ja autetaan!
3. Freud: *Johdatus narsismiin ja muita esseitä*

PROOSA
JA
LYRIKKA

HERÄTYS

Elämäni on aika tavanomaista. Jokainen päivä on samanlaista pehmoista massaa, jossa tulee välillä vastaan epämääräisiä klöntejä. Vähän niin kuin enon marjakiisselissä. Nykyisin kuulee ja näkee paljon puhuttavan siitä, että pitäisi seurata intohimoa eikä vain tyytyä johonkin. Minun mielestäni tyytyminen on ihan ok. Työni on varsin rauhallista ja ei-stressaavaa puutarhan keskellä. Aina on tiedossa, mitä pitää tehdä eikä maailman ongelmia tarvitse kantaa omilla harteilla. Samalla saa raikasta ilmaa ja voi nuuhkia metsäorvokkeja, joita kasvaa isoissa ryppäissä aina alkukesäisin. Jos kuitenkin haluan haastetta elämään, otan vihreästä rottinkikoristani viimeisimmäksi ilmestyneen ristikkolehden. Jos se rupeaa tökkimään, voin korkata mustikkalimonadin ja ottaa kyytipojaksi pari kanelikeksiä. Niidenkin välissä on nykyään jonkinlaista voikreemiä, enkä tiedä pidäkö tästä muutoksesta. Tai no, näin minä ennen ajattelin elämästä.

Yhtenä kesäiltana ovelleni ilmestyi vuosien takainen ystäväni, joka oli tullut lomailemaan maa-seudulle. Hän majoittui muutaman kilometrin päässä sijaitsevaan majataloon, josta huolehtii muu-an taiteilijakaksikko. Ystäväni on aina ollut menevää sorttia ja hänen saadessaan jonkin idean, on turha edes yrittää vastustella. Sillä kertaa olin kuitenkin väsynyt päivän raivausurakasta, ja kehoani pitkin säteili kipua joka kerta kävellessä tai kumartuessa. Kutsuin hänet sisälle maistamaan vähän aika sitten ostamiani limen makuisia keksejä. Hetken jutusteltuamme hän alkoi taas suostuttelemaan lähtemään mukaan, mutta tällä kertaa en luovuttanut. Sen sijaan tein kompromissin ja lupauduin menemään sinne seuraavana päivänä. Ja seuraavana iltapäivänä olin siellä. Seisoin karaokebaarin edessä.

Ystäväni hehkutti, kuinka hän oli lukenut lehdestä sen avajaisista. Ilmeisesti karaokebaari oli ollut erään nuoren visionäärin idea, joka halusi jotakin erikoista kylään. Siinä hän ainakin onnistui. Karaokebaari oli jaettu pienempiin huoneisiin, joita sai vuokrata pariaksi tunniksi pientä maksua vastaan. Huoneissa oli pehmeät oranssit sohvut ja iso televisio karaokelaitteineen. Lauluvalikoima oli laaja: siellä oli paljon vanhoja sekä uusia hittejä. Ystäväni selasi innoissaan lauluvalikkoa ja minä istuin hieman kiusaantuneena mikki kädessäni. Olisinpa kotona tekemässä ristikkoo. Tuskin minä edes osaisin laulaa, sillä kaikki laulukokemukseni rajoittui satunnaiseen hyräilyyn rikka-

ruohoja nyppiessä samettikukkien ympäriltä. Ne ovat olleet hiljainen yleisöni.

Vuoroni laulaa tuli kuitenkin väistämättä. Valitsin laulun, joka pari vuotta sitten soi radiossa yötä päivää. Ensin se kuulosti ärsyttävältä, mutta mitä enemmän kuulin sitä, sitä enemmän aloin pitää siitä. Aloin laulaa. Sillä hetkellä tapahtui jotakin merkillistä. Ihanan pehmeä ja hellä tunne levisi koko krooppaani ja se hyväili minua joka paikasta. Kaikki mitä todellisuuteni mahtui siinä hetkellä, oli tuo tunne. Olisin voinut itkeä onnesta enkä edes tiennyt minkä takia. Jotakin ihanaa se kuitenkin oli.

Tuo tunne teki minulle jotakin. Nyt haluan palata siihen uudestaan ja uudestaan. Haluan melkein pä omia sen, piilottaa, pitää hyvänä. Se herätti minussa jotakin, joka ei olisi muuten tullut tietoisuuteeni. En osaa vielääkään kuvailla sitä. Tältäköhän kissoista tuntuu, kun ne hullaantuvat kissanmintusta? Mistä olenkaan jäänyt paitsi? No, mitäpä sitä murehtimaan. Nyt on keskityttävä tulevaisuuteen, ja etenkin kahden viikon päästä pidettävään karaoketurnaukseen. En aio tyytyä enää vain ristikoiden ratkomiseen.

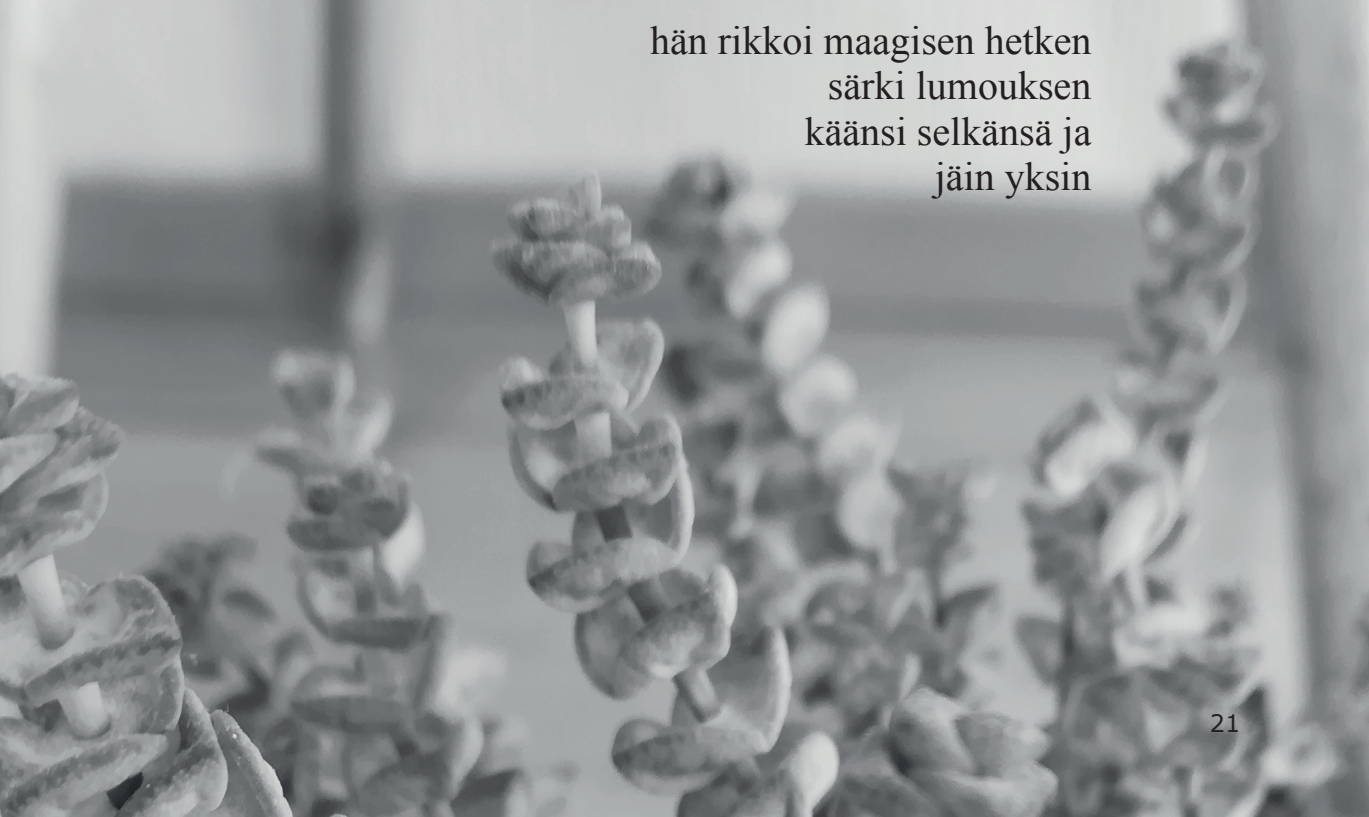
ensin hymy
sitten askel lähemmäs
ja hymy
kertoo jotain hauskaa juttua
istahtaa sängylle

ryntää lohduttamaan
lopulta naurun saattelemana päätyy makaamaan lattialle
hän päälläni
nauru
ilo
elämä on kaunis

hämmennys

hän rikkoi maagisen hetken
särki lumouksen
käänsi selkensä ja
jäin yksin

1

Jalkakäytävien puhdistaminen hiekasta! Varma merkki talven väistymisestä ja kesän saapumisesta! Lupa kaivaa kevyempi takki ja tennarit esiin kaapista takatalvea villisti uhmaten.

2

Tehtävien palauttamisen aiheuttama euforia on mahtava, hetken voi tehdä jotain kivaa ja nauttia stressittömyydestä. Tuntuu kuin kaikki olisi loistavasti ja elämä olisi parasta ikinä, aivan kuin ei olisi huomista, tuota seuraavan esseen palautuspäivää.

3

Kirja, jota et voi lakata lukemasta vaikka kello on kolme yöllä ja aamulla on tentti. Pois lukien tenttikirjat. Mitään euforiaa ei liity niiden lukemiseen kolmelta yöllä.

4

Kermaperselatte eli kerma-
vaahdolla ja kinuskikastikkeel-
la kuorrutettu maitokahvi. Ah
tuo rasvan, sokerin ja kofeiinin
pyhä kolminaisuus!

5

Suursiivouksen jälkeinen eufo-
ria. Ei mitään mitä pitäisi vähän
pyyhkiä tai järjestellä tai pestä
vaan voi rauhassa laiskotella
ilman että joutuu pitämään
silmät kiinni ja kuvittelemaan
ettei lattialla ole koiran karvaa,
tiskit eivät kaipaa puhdistusta ja
pyykkikasa ei todellakaan valtaa
alaa makkarin nurkasta.

6

Täydellinen Hiuspäivä. Ei
tunnin kestävää asettelua,
pöyhimistä, öljyämistä ja
harjausta eikä tuulta tai
sadetta, vain itsenäisesti
täydellisesti asettuneet
hiukset.

GO AATOS

EUFORIA

La@

-2018

